

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/42/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111211849
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1111211849.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci navrhovateľa: CHORS like a hotel s.r.o., so sídlom Obchodná 43-49, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 796, zastúpený: Erben & Erben, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 35 724 111, o nariadenie dodatočnej likvidácie majetku bývalej obchodnej spoločnosti BELAR - GROUP, a.s., v likvidácii, so sídlom Metodova 7, 821 08 Bratislava, IČO: 35 699 213, o odvolaní Ing. Pavla Vaška, nar. XX.X.XXXX, bytom Na G. XXXXX/XXA, XXX XX X. a Ing. Ľudovíta Pósu, nar. X.X.XXXX, bytom L. XXX/X, XXX XX P. X. - T. X., obaja zastúpení LEGATE, s.r.o., sídlo Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 35 846 909, proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 33Exre/126/2011, Sa 1161/B zo dňa 28.10.2011 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 33Exre/126/2011, Sa 1161/B zo dňa 28.10.2011 z r u š u j e a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) svojim uznesením zo dňa 28.10.2011 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) rozhodol, že nariaďuje dodatočnú likvidáciu majetku obchodnej spoločnosti BELAR - GROUP, a.s., v likvidácii, Metodova 7, 821 08 Bratislava, IČO: 35 699 213, ktorá bola vymazaná z obchodného registra dňa 24.6.2010. Zároveň rozhodol, že menuje za likvidátora Mgr. Petra Tótha. Z odôvodnenia tohto napadnutého uznesenia vyplýva, že navrhovateľ GLOBAL PACIFIC WEST, s.r.o. (v súčasnosti CHORS like a hotel s.r.o) sa svojim návrhom doručeným súdu dňa 7.4.2011 domáhal dodatočnej likvidácie majetku obchodnej spoločnosti BELAR - GROUP, a.s., v likvidácii, Metodova 7, 821 08 Bratislava, IČO: 35 699 213 a menovania likvidátora. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že je bývalým akcionárom spoločnosti a po výmaze spoločnosti BELAR - GROUP, a.s., v likvidácii z obchodného registra sa zistil ďalší majetok spoločnosti, ktorým je pohľadávka spoločnosti voči členom predstavenstva Ing. Ľudovít Pósa, CSc, L. XX/A, XXX XX U. (bývalý predseda predstavenstva spoločnosti) a Ing. Pavol Vašek, CSc, Na G. XX/A, XXX XX X. (bývalý podpredseda predstavenstva spoločnosti). Táto pohľadávka vznikla spoločnosti z protiprávneho konania dlžníkov, ktorí porušili svoje povinnosti pri výkone svojej pôsobnosti a tým spôsobili spoločnosti škodu vo výške najmenej 200.000.- Sk (t. j. 6.638,78377 Eur). Zo spisového materiálu mal súd prvej inštancie preukázané, že dňom 24.6.2010 bola spoločnosť BELAR - GROUP, a.s., v likvidácii vymazaná z obchodného registra na základe zápisnice z mimoriadneho valného zhromaždenia konaného dňa 1.12.2008, na ktorom bola schválená účtovná závierka ku dňu skončenia likvidácie, konečná správa likvidátora o priebehu likvidácie spolu s návrhom na rozdelenie likvidačného zostatku.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 75a, § 71 ods. 4 z. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného do 30.9.2020 (ďalej len „ObZ“) a § 200e ods. 1 písm. a), ods. 2 OSP, a vychádzajúc z citovaných právnych predpisov a zo spisového materiálu mal súd za to, že spoločnosť bola dňom 24.6.2010 vymazaná z obchodného registra, teda de iure neexistuje. Z listín priložených k návrhu

vyplýva, že bol zistený ďalší majetok spoločnosti BELAR - GROUP, a.s., v likvidácii a tým mal súd preukázané splnenie podmienok podľa § 75a ObZ a preto súd prvej inštancie v napadnutom uznesení rozhodol tak, že nariadil dodatočnú likvidáciu spoločnosti a za likvidátora vymenoval zo zoznamu správcov Mgr. Petra Tótha.

3. Proti napadnutému uzneseniu podali dňa 3.8.2020 odvolanie Ing. Pavol Vašek a Ing. Ľudovít Pósa (ďalej len „odvolatelia“). K zachovaniu lehoty na podanie odvolania uviedli a dôvodili, že napadnuté uznesenie nadobudlo formálnu právoplatnosť dňa 5.12.2011, ale odvolatelia namietajú, že boli zo strany súdu prvého stupňa opomenutí ako účastníci konania, nakoľko im uznesenie nebolo doručené, ani oznámené. Uznesenie preto nikdy nenadobudlo materiálnu právoplatnosť voči odvolateľom ako zákonným účastníkom konania. Súd prvej inštancie porušil zákonné práva odvolateľov ako účastníkov konania, ktorých opomenul.

4. O tomto odvolaní rozhodol Krajský súd v Bratislave svojim uznesením č. k. 2Cob/201/2020 - 120 zo dňa 27.4.2021 (ďalej len „napadnuté uznesenie č. 2“), ktorým odmietol vyššie uvedené odvolanie, pričom v odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak doručoval napadnuté uznesenie iba navrhovateľovi ako účastníkovi konania a likvidátorovi vymenovanému predmetným uznesením. Spoločnosti BELAR-GROUP a.s. nebolo možné doručovať z dôvodu, že ide o spoločnosť, ktorá de iure neexistuje. Odvolatelia nie sú účastníkmi konania o návrhu na nariadenie dodatočnej likvidácie majetku zaniknutej spoločnosti, pretože im zákon takéto postavenie nepriznáva. Na základe uvedeného preto Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že odvolatelia neboli účastníkmi konania o návrhu na nariadenie dodatočnej likvidácie a nie sú teda osobami oprávnenými na podanie odvolania proti napadnutému uzneseniu a preto nebola daná procesná legitímácia odvolateľa. Odvolací súd preto podľa § 386 písm. b) z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) odvolanie odmietol.

5. Proti tomuto napadnutému uzneseniu č. 2 podali odvolatelia dovolanie zo dňa 6.9.2021. O dovolaní rozhodol Najvyšší súd SR svojim uznesením č. k. 2Obdo/35/2022 - 188 zo dňa 26.4.2023, ktorým napadnuté uznesenie č. 2 zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení tohto uznesenia Najvyšší súd SR uviedol, že otázkou, či nariadenie dodatočnej likvidácie vedie k obnove právnej subjektivity pôvodnej obchodnej spoločnosti sa zaoberal aj ústavný súd vo svojich skorších rozhodnutiach, ktorý vyslovil názor, že zápis dodatočnej likvidácie do obchodného registra má za následok obnovenie právnej subjektivity (IV. ÚS 479/2011), resp., že zánikom súkromnoprávnej subjektivity nezaniká nevyhnutne aj spôsobilosť byť účastníkom konania, a teda procesnoprávnu subjektivitu (pre určitý druh konaní) možno posudzovať oddelene od hmotnoprávnej subjektivity (II. ÚS 414/2014). Najvyšší súd SR tiež poukázal na to, že ústavný súd tiež uviedol, že povolenie dodatočnej likvidácie obchodnej spoločnosti neznamená plnohodnotné obnovenie právnej subjektivity, avšak na strane druhej absolútne potieranie procesnoprávnej subjektivity by malo za následok straty zmyslu zákonného ukotvenia dodatočnej likvidácie, ktorým je jednak ochrana veriteľov pri uspokojovaní ich pohľadávok z dodatočne zisteného majetku spoločnosti a napokon aj ochrana majetkových práv samotných spoločníkov spoločnosti pri delení likvidačného zostatku (I. ÚS 711/2014). V tejto súvislosti Najvyšší súd SR uviedol, že súd prvej inštancie konajúci o nariadení dodatočnej likvidácie v rámci tzv. „nesporového konania“ bol na základe vyššie uvedeného povinný zisťovať okruh účastníkov konania o takejto dodatočnej likvidácii a postupom v zmysle vtedy platnej úpravy podľa § 94 ods. 2 OSP (dnes § 10 ods. 1 CMP) uznesením prizvať ako účastníkov konania tých, o ktorých právach a povinnostiach sa koná. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd SR uviedol, že k tomu, že procesnú legitímáciu k podaniu odvolania je potrebné priznať tiež tomu, s kým sa nekonalo, ako s účastníkom konania, pričom sa s ním konať malo, je potrebné postup odvolacieho súdu, ktorý napadnutým uznesením odmietol odvolanie Ing. Ľudovíta Pósa, CSc. a Ing. Pavla Vašeka, CSc., o ktorých právach a povinnostiach ako akcionárov sa v konaní o nariadení dodatočnej likvidácie obchodnej spoločnosti konalo, vyhodnotiť za taký, ktorým odvolateľom znemožnil uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces. Keďže odvolatelia v dovolaní poukazovali aj na to, že sú bývalými akcionármi a odvolací súd sa primárne s touto námietkou nevyporiadal, Najvyšší súd SR konštatoval, že v dôsledku nesprávneho procesného postupu odvolacieho súdu došlo k porušeniu práv odvolateľov na spravodlivý proces. Najvyšší súd SR na záver dodal, že zistená procesná vada konania zakladá prípustnosť dovolania a je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý Najvyšší súd SR zrušil napadnuté uznesenie č. 2, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

6. Odvolací súd, viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu SR, preto znovu preskúmal podané odvolanie zo dňa 3.8.2020 proti napadnutému uzneseniu. Odvolatelia svoje odvolanie podali v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f) a písm. h) CSP a odôvodnili ho tým, že dodržali a zachovali lehotu na podanie odvolania nakoľko boli zo strany súdu prvej inštancie opomenutí ako účastníci konania, nakoľko im napadnuté uznesenie nebolo doručené, ani oznámené a preto nikdy nenadobudlo materiálnu právoplatnosť voči odvolateľom ako zákonným účastníkom konania. V tejto súvislosti odvolatelia uviedli, že odvolateľom svedčila aj hmotnoprávna povinnosť - ako údajným dlžníkom z pohľadávky, ktorú registrový súd považoval za novoobjavený majetok, ako aj hmotné právo bývalých akcionárov na 95,2%-ný podiel z výťažku z novoobjaveného majetku. Preto, ak by súd prvej inštancie splnil svoju zákonnú povinnosť doručiť odvolateľom návrh na nariadenie dodatočnej likvidácie, poskytnúť im možnosť vyjadriť sa k nemu, a tiež doručiť im následne napadnuté uznesenie, keďže obaja boli dlžníkmi pohľadávky, pre ktorú nariadil dodatočnú likvidáciu, mali by odvolatelia právo na odvolanie voči takémuto uzneseniu. Odvolatelia zastávajú názor, že súd prvej inštancie porušil zákonné práva odvolateľov ako účastníkov konania, ktorých opomenul.

7. Ako dôvody odvolania odvolatelia uviedli nesprávny procesný postup, keďže súd prvej inštancie odvolateľov vôbec do konania nepribral a nedoručoval im procesné podania, čím došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces. Ďalej odvolatelia namietali nesprávne skutkové zistenia, nakoľko súd prvej inštancie nevykonal všetky dôkazy potrebné na ustálenie skutkového stavu, keď uviedli, že z napadnutého uznesenia vyplýva, že za novoobjavený majetok považoval súd prvej inštancie nárok spoločnosti na náhradu škody vo výške najmenej 200.000.- Sk (6.638.78377 EUR), ktorú mali spôsobiť odvolatelia ako bývalí členovia predstavenstva spoločnosti tým, že pri výkone svojej pôsobnosti konali protiprávne. Odvolatelia majú za to, že súd prvej inštancie nevykonal žiadne dôkazy potrebné k tomu, aby ustálil, či pohľadávka vôbec existuje a v akej by teda mala byť výške, keď poukázali na to, že z návrhu na nariadenie dodatočnej likvidácie vyplýva, že novoobjavený majetok by mal predstavovať nárok na náhradu škody vo výške najmenej 200.000.000,- Sk (teda najmenej 6.638.783,- Eur), ale súd prvej inštancie v napadnutom uznesení vôbec nevysvetľuje prečo sa zistil nový majetok vo výške len 200.000,- Sk a preto odvolatelia považujú vykonané dokazovanie a záver súdu prvej inštancie za neurčité a arbitrárne, keďže uvedená suma je protichodná so sumou uvedenou v návrhu na dodatočnú likvidáciu a ktorá nevyplýva zo žiadnych tvrdení a dôkazov navrhovateľa. Predpokladom na nariadenie dodatočnej likvidácie je pritom zistenie ďalšieho majetku už vymazanej spoločnosti, ktorý nebol v riadnej likvidácii vysporiadaný. Majú za to, že dodatočná likvidácia BELAR - GROUP a.s. preto bola nariadená nezákonne, nakoľko nebola splnená základná materiálna podmienka a to objavenie nového majetku spoločnosti.

8. Odvolatelia takisto namietali aj nesprávne právne posúdenie veci s poukazom na § 71 ods. 4 ObZ, ktoré predstavuje pre súd povinnosť menovať v prípade nariadenia dodatočnej likvidácie náhodným výberom nezávislého a nestranného správcu ako likvidátora (v zmysle § 71 ods. 4 ObZ a nie na návrh podľa § 71 ods. 1). Registrový súd vymenoval za likvidátora osobu, ktorú mu navrhol 0,02% bývalý akcionár, pričom tento akcionár v návrhu nielenže navrhol Mgr. Petra Tótha za likvidátora, ale aj naznačil a dokonca poskytol čestné vyhlásenie ako prílohu Návrhu na nariadenie dodatočnej likvidácie, v ktorom poskytol záruku, že odkúpi ako navrhovateľ a bývalý akcionár pohľadávku, o ktorej tvrdil že má hodnotu min. 6.6 mil. Eur za cenu 10.000,- Eur a to tak, že likvidátor, ktorého navrhol, tak mohol urobiť predajom pohľadávky v prospech navrhovateľa, aby sa údajne naplnil účel likvidácie a to rozdelenie sumy 10.000,- Eur medzi všetkých akcionárov. Na základe uvedeného odvolatelia žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil v zmysle § 388 CSP a návrh na nariadenie dodatočnej likvidácie zamietol, resp. aby napadnuté uznesenie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. K odvolaniu sa právny zástupca navrhovateľa, ani BELAR-GROUP a.s. (výzvu prevzal likvidátor Ľubomír Bugáň) nevyjadrili a ďalšie vyjadrenia vo veci neboli doručené.

10. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v zmysle § 34 CSP prejednal vec podľa § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť.

11. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

12. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

13. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

14. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

15. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

16. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

17. V prejednávanej veci je predmetom konania návrh spoločnosti GLOBAL PACIFIC WEST, s.r.o., (teraz CHORS like a hotel s.r.o.) zo dňa 5.4.2011 na nariadenie dodatočnej likvidácie majetku obchodnej spoločnosti BELAR-GROUP a.s. v likvidácii z dôvodu, že sa po výmaze tejto obchodnej spoločnosti zistil ďalší majetok a to pohľadávka spoločnosti voči členom predstavenstva - odvolateľom, ktorí porušili svoje povinnosti a tým spôsobili spoločnosti škodu vo výške najmenej 200.000.000,- Sk (6.638.783,77 Eur). V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie konštatoval, že navrhovateľ splnil podmienky uvedené v § 75a ObZ, preukázal existenciu majetku vymazanej spoločnosti a preto nariadil dodatočnú likvidáciu. Odvolací súd ďalej zistil, že súd prvej inštancie doručoval napadnuté rozhodnutie právnomu zástupcovi navrhovateľa JUDr. Jurajovi Erbenovi a likvidátorovi. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 33CbR/33/2012 zistil, že uznesením zo dňa 10.6.2015 č. k. 33CbR/33/2012-213 bol odvolaný z funkcie likvidátora obchodnej spoločnosti BELAR-GROUP a.s. v likvidácii JUDr. Peter Tóth a za nového likvidátora bol vymenovaný Mgr. Ľubomír Bugáň.

18. Odvolací súd sa v prvom rade musel s prihliadnutím na závery Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí č. k. 2Obdo/35/2022 - 188 zo dňa 26.4.2023 vysporiadať s tým, či bolo odvolanie podané oprávnenými osobami. Pri posúdení tejto otázky je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu, podľa ktorého súd prvej inštancie konajúci o nariadení dodatočnej likvidácie v rámci tzv. „nesporového konania“ bol povinný zisťovať okruh účastníkov konania o dodatočnej likvidácii a postupom v zmysle vtedy platnej úpravy podľa § 94 ods. 2 OSP (dnes § 10 ods. 1 CMP) uznesením prizvať ako účastníkov konania tých, o ktorých právach a povinnostiach sa koná. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd SR uviedol, že procesnú legitimitáciu k podaniu odvolania je potrebné priznať tiež tomu, s kým sa nekonalo ako s účastníkom konania, pričom sa s ním konať malo, preto je potrebné postup odvolacieho súdu, ktorý uznesením odmietol odvolanie Ing. Ľudovíta Pósa, CSc. a Ing. Pavla Vašeka, CSc., o ktorých právach a povinnostiach ako akcionárov sa v konaní o nariadenie dodatočnej likvidácie obchodnej spoločnosti konalo, vyhodnotiť za taký, ktorým odvolateľom znemožnil uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces.

19. Odvolatelia vo svojom odvolaní poukázali predovšetkým na nesprávne skutkové zistenia a nevykonanie všetkých dôkazov potrebných na ustálenie skutkového stavu. Namietali, že za novoobjavený majetok považoval súd prvej inštancie nárok spoločnosti na náhradu škody vo výške najmenej 200.000.- Sk (6.638.783,77 Eur), pričom odvolatelia majú za to, že súd prvej inštancie nevykonan žiadne dôkazy potrebné k tomu, aby ustálil, či pohľadávka vôbec existuje, keď z návrhu na nariadenie dodatočnej likvidácie vyplýva, že novoobjavený majetok by mal predstavovať nárok na náhradu škody vo výške najmenej 200.000.000,- Sk (teda najmenej 6.638.783,- Eur), ale súd prvej

inštalácie v napadnutom uznesení vôbec nevysvetľuje prečo sa zistil nový majetok vo výške len 200.000,- Sk a preto odvolatelia tvrdia, že dodatočná likvidácia bola nariadená nezákonne.

20. Odvolací súd sa s týmito námietkami odvolateľov stotožňuje a v tejto súvislosti uvádza, že v prípade podania návrhu na nariadenie dodatočnej likvidácie je navrhovateľ povinný preukázať existenciu majetku, ako hmotnoprávnu podmienku. Z napadnutého uznesenia však nevyplýva, ako súd prvej inštalácie posúdil splnenie tejto podmienky, takisto nie je uvedené, na základe čoho dospel súd prvej inštalácie k záveru o existencii predmetného nového majetku spoločnosti a napokon odvolací súd nemá za preukázané, aké úvahy viedli súd prvej inštalácie k presvedčeniu, že uvedená pohľadávka skutočne existuje. Súd prvej inštalácie v napadnutom uznesení iba púho konštatoval, že má preukázané splnenie podmienok v zmysle § 75a ObZ a preto nariadil dodatočnú likvidáciu, čo však vedie odvolací súd ku konštatovaniu, že súd prvej inštalácie splnenie podmienok na jej nariadenie dostatočne a presvedčivo neskúmal a preto je možné považovať napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné a nie je ho možné podrobiť odvolaciemu prieskumu. Napadnuté uznesenie je zmätočné v tom, aká škoda mala vlastne navrhovateľovi vzniknúť, keď v návrhu na nariadenie dodatočnej likvidácie navrhovateľa vyčíslili škodu vo výške minimálne 200 miliónov Sk, avšak súd prvej inštalácie v napadnutom uznesení uvádza výšku škody najmenej 200.000,- Sk, čo predstavuje zjavný rozpor v uplatnenom nároku. Z napadnutého uznesenia tiež nevyplýva, akými listinnými dôkazmi mal byť návrh preukázaný a ako súd tieto listinné dôkazy vyhodnotil, na základe čoho dospel k záveru, že novoobjavený, resp. ďalší majetok je zistený.

21. Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd, postupujúc podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštalácie zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodom zrušenia napadnutého uznesenia je, ako už bolo uvedené, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia neobsahuje žiadnu úvahu súdu prvej inštalácie, ktorá by mohla byť podrobená odvolaciemu prieskumu, súd prvej inštalácie uviedol len stručné konštatovanie, že navrhovateľ preukázal splnenie zákonných podmienok bez presvedčivého odôvodnenia. Úlohou súdu prvej inštalácie preto bude opätovne posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky na nariadenie dodatočnej likvidácie majetku obchodnej spoločnosti a v písomnom vyhotovení rozhodnutia uviesť na základe čoho dospel k svojmu rozhodnutiu, či majetok, ktorý má byť predmetom dodatočnej likvidácie je alebo nie je zistený, akými listinnými dôkazmi navrhovateľ preukazoval tento majetok (v tomto prípade náhrada škody) a ako súd tieto listinné dôkazy vyhodnotil. V prípade, že súd dospeje k záveru, že sú splnené podmienky na dodatočnú likvidáciu majetku, rozhodnutie musí obsahovať úvahu, na základe čoho súd prvej inštalácie k tomuto záveru dospel.

22. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).